

Joe Garcia

APOKALYPSA

Splendidum družstvo

Apokalypsa

JOE GARCIA

Splendidum družstvo • Vražné, Hynčice

COPYRIGHT

© **Joe Garcia**

Apokalypsa

Autor: Joe Garcia

Vydalo: Splendidum družstvo

První el. vydání

Vražné, Hynčice 2020

Česky

978-80-88394-51-8 EPUB

978-80-88394-52-5 MOBI

978-80-88394-53-2 PDF

Obsah

- I.
- II.
- III.
- IV.
- V.
- VI.
- VII.
- VIII.
- IX.
- X.

I.

Zdál se mi sen.
Snad záhadný hlas, ten
volal na nás?
Snad na mě jen?

„Z nebe zmizí slunce,
zhasne měsíc,
zvadnou věnce...
Bude víc
hrůzy.
Smějou se múzy
vybledlým obrazům.
Kde máš hvězdy malíři?
Nebe temné děsí

a ty...
Sbíráš drobky na talíři.
Je konec.
Copak nevidíš,
jak se chvějí hory?
Skály se řítí,
cesty z čedičových obrů
se propadají
do rudých dír,
přichází vlk Fenrir.

Nastal konec světa.
Je to tady...
tři kruté zimy bez léta.

Jak děsivé,
už to tady bylo.
Lidé přestali dbát morálky.
Děvčátko smutné
počítalo korálky
padající
z krku
umírající
matky.

Jak děsivé.
Zabil ji vlastní muž
už
doléhlo na něho
zlověstné znamení
blížící se smrti.

Jak děsivé.
Bratr zabíjí bratra
a znásilňuje sestry.
Z lidí se stali divoši,
z dětí hasťoši
bezprizorní.

Jak děsivé.
Obrovský had světa
rozbouřil moře
a nastalo hoře.
Slzy solí
propadlé údolí.

Jak děsivé.
Démon ohně
zažehl snad celý svět.
Ano,

právě teď.
Třásl se smíchem
Thorův červený vous.
Děsí blesky
metané Diem.
Mrkl okem
Hromový pták,
je to tak.
Hoří, hoří
plíce světa.
Zrození potrvá léta.

'La, la, la,'
tiše zněla Vědmina píseň;
tíseň, tíseň
kanula jako prška
na mladou travu.

Už to tady bylo.
Zemětřesení, povodně
– mužstvo schopné zbraně
se propadlo do země.
Hrůzné výkřiky čeřily
pěnu v moři.
Ostrov pomalu
zalila bažina.

Nejsou hory
jen rovina.
Nikdo si již
na bájnou Atlantidu
nevzpomíná.

A bylo to tak.
V té době se počítaly dny
po deseti, padesáti a stu,
roky a týdny
jako dnes.
Věz,
Děti zákona Jediného
žili,
a v boha jednoho věřili.

Nesl se mocnou civilizací hlas:
'Použij lásku ke své denní činnosti,
miluj denní zkušenosti.
Ve svém vztahu k blízkému
poznáš zákon Jediného.'

Bílou barvu

černil prach.
Dobro prznilo
zlo.
Pokorné lidi
pronásledovaly stíny
ziskuchtivých mamonáčů,
odmítajících Boha.
Synové světla
se střetli se syny temnot.

Synové Belialu
vlivy zemské
obrátili na ničivé.
Způsobili sopečné výbuchy,
koho zajímaly vzdechy
padlých obětí.

Jsme děti
Temnoty,
a ty
Bože
mlčíš.
Souše se rozdělila
na několik ostrovů
a ty
Bože

mlčíš.

Smrtící paprsky
ničily vše živé.
Melodie tklivé
se nesly pustou krajinou.

Je to tak stejné.
Proč není lidstvo
poučitelné.
Historie se opakuje,
Bohu žaluje...
'...jsou pořád stejní.'

Hmota vládne duchu.
Pusa se mostí
od ucha k uchu.
Člověk zneužije všechno,
i to nejlepší,
co mu přišlo darem
– nespokojí se s málem.

Škoda,
vědec věří pouze tomu,

co vidí.
Páni učení
všechno vědí.
Nic nepřeroste,
jejich myšlení.
Co může příroda
skrývat?

Ale zelená máti
skrývá;
skrývá mnoho tajemství
– potopila se Atlantida.
Zůstalo jich pár,
nastala bída.

Zástupy mrtvých zpívaly:
'Buď pozdravena, rovino
ty, co
jsi v severním nebi u
Velkého kanálu.

Stoupáme nahoru
i dolů,
Tě spatříme
a nezemřeme.

Stáli jsme nad tebou
ve chvíli,
kdy ses zvedala jako Bůh.
Duch náš
na Poli blažených
se bude vznášet.
Ó, roso Velkého z božských
mraků.
Přišli jsme ze země do nebes.
Podej nám mocný Tepene ruku.

Ano,
přijde zánik,
zkáza světa.

Je to Nutnost!
Je to síla,
svírající celý Vesmír.

Osud lidstva je podřízen
Prozřetelnosti
v závislosti na Nutnosti.

Nikdo neunikne osudu.
Vesmír je stvořen Bohem,
člověk Vesmírem.
Boží zákon je ctností,
lidský zákon neřestí.

V nebesích je vše neměnné,
na zemi je vše proměnné.

Ptáte se.
Proč musí nastat
konec světa,
bez léta?

Je nevyhnutelné
ničení
pro obnovu mravní.
Díky zkáze,
nastolí lidstvo rychleji
řád věcí.

Přeci,
jsou i jiné prostředky
k urychlení pokroku.
Ale,
pýcha člověka,
kalí jeho mysl,
je to tak.
Nechce si nic odepřít,
jen, dobrý život mít;
a to bez potíží,
co cestu kříží.
Vždy se dá obejít
zákon přírody
– myslí si.
Nejde.
Vězte,
oběti najdou v jiném životě
náhradu za své utrpení,
dokážou-li je snést bez reptání.

A proto si pamatuj.
Víra,
jen a jen víra
je síla nepřímo
konající zázraky.